

A hűtőgép-mágnestől a müncheni gyorsvonatig (előszó a Dr. Sandra Sándor által szerkesztett Mágnessterápia c. kötethez)

Egy fiatal férfinak a MÁGNESRŐL akár M. Ágnes szépleány is az eszébe juthat. Egy magamkorabeli seniornak inkább 3 villanás. Egy: éjszakai körjárat során, félálomban gyakran sikerül leverni a hűtőgép-másnest. Az ijedségre jólesik a mágneses csészéből kortyolgatni – akármit. Kettő: az a szép a mágnes működésében, ami nincs meg a közpolitika üléstermi patkóiban. Tudniilik a helyére kerül fent és lent, a pólusok feltételezik és kiegyensúlyozzák egymást. Könnyű nekik. Három: rövidesen Münchenben olyan mágneses magasvasutat építenek, amelyik képes 500 km/óra sebességgel közlekedni. Sic itur ad Astra. Megtisztelő, hogy én: a kívülálló, az egykori egészségügyi főtisztviselő, a páciens, az ördög ügyvédje bevezetőt írhatok. Minden hiányosságom megvan ahhoz, hogy körmönfont ajánlással az olvasók bizakodással vegyék kézbe a Mágnessterápia című kötetet. Érdemes.

Ha egy mondattal kellene szemléltetni a mű fontosságát, ezt mondanám: eljutott egy kardinális felismeréshez. Oda, hogy meglátta és megjelentette: a földtörténet kezdete óta létező mágnesesség híd, összekötő kapocs lehet (lett!) a több ezer éves tapasztalatokon nyugvó, keleti gyógyítás, és a modernkor kihívásaira korszerű gépekkel igen, de emberközpontú szemlélettel kevésbé reagáló, (gyógyszerközpontú) nyugat-európai medicina között. Immár, e kötet révén is látjuk: egyszerre van meg a mágnesesség gyógyító hatásaiban az univerzum energiája és ereje, és a felelős, tudatos, oltalmazó ember maga, aki itt nem ural, nem kihasznál és eldob, hanem megért, alkalmazkodik és szolgál.

Ezt teszi az új szakkönyv is.

Tetszik, mert hozzánk, laikusokhoz is van jó szava. Teheti, hiszen mindnyájunk kezében volt már iránytű, zsebrádió. A bizalom és a kíváncsiság nem homokra épül.

Keresem az egyszerű egybevetéseket, párhuzamokat. A régmúlthoz nyúlnék vissza, közismert példáért. Szemléltetném: majd' minden korszakos felismerés és alkalmazott megoldás kezdetben rögzös utat járt be, hogy aztán előtte még a király is meghajoljon. (Ez a helyzet a XXI. század forradalmi újdonságával, a mágnessterápiával is.) Történt, hogy Faraday, a nagy tudós felfedezte a – mágnesességhez roppant közel álló - elektromosságot, és azt bemutatta az uralkodónak. Félelmetesen szép volt látni, ahogyan a kék villámok cikáztak a két elektróda között. Kevesen gondolták akkor, hogy ez a felfedezés megváltoztatja a világot, életünket. Pedig – ma már ezt az óvodás is tudja – így történt. Eleinte kételkedés, idegenkedés, félelem fogadta a nagy innovációt. Maga a király is csak annyit tudott kínjában kérdezni: -Mire jó ez, Mester? A tudós zavarában, zseniális empátiával így felelt: - Egyszer talán majd megadóztathatja, Felső! Ma is sokan vannak így az új eredményekkel, talán azzal a különbséggel, hogy nem kapjuk, hanem adjuk az adóforintokat.

Megannyi évtizede már elektromágnes is létezik, működik. Észrevétlenül kerül közelébe az, aki például beül az autójába. Úgyszintén az is, aki háztartási gépet kapcsol be. Életünk észrevétlen része a mágnesesség. Határ a pénztárca, a józanész és az elektroszmog. Szükségszerű volt tehát, hogy áttörésre a gyógyászatban is sor kerüljön. Ennek, kezdetének vagyunk tanúi ma.

Az elektromosságot mindenki érti (kivéve talán azt, aki csupán a fogásáról ismeri fel az áram alatt lévő vezetőket). A mágneses gyógy módokról viszont még alig valamit tudunk. Habár, magam is így voltam ezzel a kötet megismeréséig, három dologban biztos voltam és vagyok. Egyrészt abban, hogy nagyrészt ennek - egy mágneses akupunktúrás készülék kitartó használatának - köszönhetem makacs sportsérülésem gyógyulását. Táppénzre lerúgott focistából a magnetoterápia révén lehettem ütőképes golfjátékos. (Sajnos, a túl gyors beszédet a mágnes sem gyógyítja, e kézikönyv sem említi javallatként.) Másrészt, egészségügyi minisztériumi főosztályvezető koromban megtanultam világosan szétválasztani a természetes gyógyítást a hályogkovácsolástól. Nyitott emberként rájöttem: tényleg csak az egész ember, nem pedig egy testrész baja hozható helyre tisztességesen. Márpedig, a mágnes fej, nyak, has mell, láb, zsigerek szerint nem válogat: mondhatni a feje tetéjétől a talpáig rendezi össze és újra a kórosan széttartó részeket, folyamatokat. A Kelet és a Nyugat - mágnesoterápiával megtámogatott - gyógy módja tehát együtt ad kerek egészet, s ez főleg a gondolkodásmódra igaz. Harmadsorban pedig: létfontosságú, hogy kire bizzuk magunkat baj esetén. Megtapasztaltam: arra érdemes bízni magamat, aki friss, eszázadi tudással nekem akar segíteni, énrám összpontosít, nem pedig a biztosítómra vagy a bankkkártyámra. Arra, aki beavat a nagy titokba, megtanít azt használni és együttműködik velem. Jogásként is vallom: állandó kötelesség a bizalmat megszolgálni, és ez a cél – minden egyes szakmában, a gyógyításban is - elérhető. Persze, kell hozzá néha okos sorvezető.

Az a szakmai közösség, amely most előállt a magnetoterápia korszerű művével, számomra hiteles. Akció közben is láttam: értik és teszik a dolgukat. Annak pedig ebben a kötetben meggyőző megjelenítést adtak. Ennyi elég.

Faraday igazsága is egyszerű. Ha olyasmit tudsz, ami sokak boldogulását szolgálja, végül sohasem vallhatsz kudarcot. Az idő neked dolgozik. Minden bajunk és gondunk ellenére ebben az országban javuló esély van arra, hogy párezer év keleti tapasztalata, bölcsessége - modern szakmai-tudományos köntösbe rejtve, elhivatott emberek keze által – jobbulást: fizikai és erkölcsi felépülést hoz.

Ezért illesse ezt a kötetbe rendezett törekvést gratuláció. Kívánok a mű szakmaközi hódító útjához sok sikert, szerencsét és – persze, mi mást, mint - jó egészséget.

Budapest, 2007. szeptember 29.

***Kolláth György alkotmányjogász,
az ELTE és a TF c. egyetemi docense***